

Tussen nevengeul en Maasarm.....

Ondanks de zeer snelle- en besmettelijke uitbraak van het coronavirus besluit ik op zaterdag 28 maart 2020 om toch nog even te genieten van de buitenlucht. Het is onbewolkt en zonnig.

Ik fiets vanuit Maasniel via Leeuwen naar de uiterwaarden van de Maas met de plassen De Stille en De Sneppen. Ter hoogte van een mini stellingmolen loopt onder draad en door een wei een duidelijke wissel van de das richting Maasnielderbeek. In een es is een steenuilenkast geplaatst. De vliegopening vind ik te klein. Deze zou tussen de 6½-7 cm moeten zijn en dat is deze niet.

Aan een straatnaambordje maak ik mijn fiets vast. De Schilberg(s)weg wordt hier op twee verschillende manieren geschreven, een kniesoor die daarop let. Met een stok druk ik prikkeldraad omlaag en zonder mijn broek te scheuren kom ik in de paardenwei waar deze edele dieren aan het grazen zijn. Het Maaswater is na de laatste hoogwater golf flink gezakt en heeft daarbij veel rommel achter gelaten. Ik wandel parallel aan de 2400 m. lange en gegraven geul en die door de Stadsweide stroomt. Deze nevengeul werd op 6-11-2013 officieel opgeleverd en volgt de loop van een oude Roerstream, de z.g. Oude Roer. Het beheer van de Stadsweide ligt in de handen van Staatsbosbeheer. De geul krijgt water uit de Maas en vlak voor de spoorbrug over de Maas bij Buggenum geeft ze het weer af aan de Maas. Ze overbrugt een verval van 2.70 meter en dient tevens als vispassage.

Graspiepers stoor ik en wat verder door geniet ik van de zang van de veldleeuwerik. Langs de nevengeul veel oude knaagsporen van bevers. Via een pad steek ik de geul over en wandel dan stroomopwaarts verder. Op De Sneppen heel veel wintertalingen, kuifeenden, meerkoeten en smienten. De fraaie wintertaling is onze kleinste Europese eend. De mannetjes laten hoge fluittonen horen en dat geldt ook voor de prachtige smienten die ook wel “fluiteend” worden genoemd. Zij roepen *wiéuw-wiéuw-wiéuw*.

Ik steek prachtige en duidelijke beverwissels over die een verbinding maken tussen de nevengeul en De Sneppen. Enkele roodborsttapuiten houden zich hier op. Dan zie ik tussen de boompjes langs de geul enkele vogeltjes. Via mijn kijker zie ik twee vogeltjes met blauwkleurig borst en een prachtige, opvallende oranje bruine staartbasis met een brede zwartkleurige eindband. Het zijn twee mannetjes van de witgesterde blauwborst. Deze zeldzame vogeltjes heb ik hier nog nooit waargenomen. Vanaf maart keren ze terug uit westelijk Afrika.

De Maasnielderbeek steek ik over via een betonnen balk. Aan de andere kant van de nevengeul zie ik het vrouwtje van de ijsvogel. Een vrouwtje omdat ze een oranjekleurige ondersnavel heeft. Op De Stille Canadese- en grauwe ganzen, meerkoeten, kuif- en wilde eenden. Op nesten in de dode wilgen liggen eierleggende en/of broedende aalscholvers en blauwe reigers.

Een zanglijster vliegt richting Leeuwen. Een fraaie Treurwilg met wat neerhangende geelkleurige twijgen langs de Oude Roer is maar kort geleden geheel geringd door bevers. Ik steek weer de nevengeul over en volg deze stroomop. Een grote zilverreiger komt van de richting Mijnheerkens. Links heb ik zicht op de Oude Roer. Het vrouwtje van de ijsvogel stoor ik herhaaldelijk en ze vliegt steeds via de nevengeul stroomopwaarts verder. In de Groote Stadsweide zie ik op diverse plekken oude, vermolmde stobben van Canadese populieren. Er staan nog 168 Canadese populieren, waarvan 90 nog intact, 68 zijn er door bevers aangeknaagd, 7 liggen er plat op de grond of over de nevengeul en 2 zijn er aangetast

door heel grote rondelzwammen.

Tegen de oever van de nevengeul heel veel grote openingen van bevers en op de wei ingezakte burchten van dit grote knaagdier. Op de nevengeul grondelt het mannetje van de knobbelzwaan. Hier ook weer prachtig en goed belopen beverwissels van de nevengeul naar de Oude Roer c.q. Canadese populieren. Ik wandel om de inhammen heen die aangelegd zijn als drinkplek voor het vee. Ik hoor duidelijk de "lach" van twee groene spechten. Tussen opkomende grote brandnetels het wit van de bloeiende madeliefjes en het geel van de sterretjes van het Speenkruid. Verder houtduiven, eksters, kraaien en kauwtjes. Ter hoogte van de splitsing van de nevengeul zie ik een wegvliegende ijsvogel met een lichtkleurig visje in de snavel. Hij/zij eet het visje niet op, slaat het ook niet voor suf tegen een tak maar vliegt ermee weg over de rechter nevengeul richting Maas. Als ik voorzichtig verder loop zie ik op een takje naast de nevengeul twee enigszins slanke ijsvogels zitten die direct verder vliegen als ze mij zien. Ik denk dat het mannetje het vrouwtje getraakteerd heeft op een middagmaaltje in de vorm van een visje. In de afgekalfde oever ter plekke heb ik wel al eerder een nest van de ijsvogel ontdekt.

In de buurt van het begin van de nevengeul een duidelijke beverwissel van de geul naar de Maas. Via het doorlopende pad wandel ik verder. Diverse rustbanken staan er gehavend bij. Een roepend witgatje vliegt voorbij en vliegt richting Oude Roer. Een plukje bloeiende pinksterbloemen. De Galloways zijn i.v.m. het eerdere hoge waterpeil verplaatst.

Ik wandel voorbij het oude en een gemeentelijk monument zijnde kasseien pad. Ongeveer 5 meter breed en circa 128 meter lang of er moet nog wat onder de grond verborgen zitten. Nu heb ik een beter zicht op de dode wilgen van De Stille. Zeker 11 "bewoonde" nesten van aalscholvers en zeker 5 "bewoonde" nesten van blauwe reigers. En ik zie hier mijn eerste boerenzwaluw van dit jaar maar "één zwaluw maakt nog geen zomer". Op De Stille ook Krakeenden en langs de rand twee Scholeksters en één Kleine plevier. Links langs het pad een strook met geel bloeiend klein hoefblad. Een torenvalk. In de Maasnielderbeek diverse krakeenden en een paartje knobbelzwanen. Ik wandel over aangespoeld materiaal richting Buggennummerweg.

Op 24 maart 2020 was ik op de Isabellegreend. Aan het toegangshek hing een houten bakje met daarin een rol groenkleurige plastic zakken en handschoenen en een mededeling van de Stichting het Limburgs Landschap; "Let bij het opruimen op scherpe voorwerpen, houd rekening met de 1½ meter afstand van elkaar en de handschoenen zijn voor het laatst in 2019 gebruikt". Diverse groene zakken zijn al gevuld. Een goed initiatief van Stichting Het Limburgs Landschap.

Aan de Buggennummerweg wordt gewerkt. Op plaatsen waar putdeksels liggen is het asfalt opgebroken. Is het onderhoud aan de riolering? Langs deze weg roestkleurige buizen voor afvoer van (afval)water van de RWZI? Rechts tegen het talud van het domein van de Das en tussen gekweekte gele dovenetel de prachtige gele sterretjes van het speenkruid. Het mannetje van de Citroenvlinder fladdert er ook rond. Al zo vaak hier gestruind, het blijft een prachtig gebied en daarom stap ik tevreden op de fiets.

Leo Koster.